

İzzetlerinin Hilâfet'in Kurulmasından Başkasıyla Geri Dönmeyeceğini İdrak Etmeleri İçin Müslümanlara Seksen Üç Yıl Yetmedi mi?

Yine böyle bir günde, 28 Receb 1342 / M. 03 Mart 1924 Pazartesi günü, şafağın söktüğü saatlerde, Allah'ın, Rasulü'nün ve Mü'minlerin düşmanı Mustafa Kemal [Atatürk] İstanbul'daki İslamî Hilâfet'i ilğâ etti. Halîfe'nin çevresini kuşattı ve onu memleketten kovdu. Bu iğrenç ve korkunç amel, onun Müslümanların başına geçip sömürgeci Kâfirin uşağı olarak Türkiye'nin yöneticisi olması karşılığında İngilizlere ödenen bedel idi. Bundan sonradır ki, Laik Türkiye üzerindeki çöküntü tâ o günden, kendisini topluluklarına kabul etsinler diye zelîl ve hâkir bir şekilde yalvararak Avrupa'nın kapısının eşiğinde durduğu bugüne kadar devam etti. Oysa daha dün kadar, dünyanın her tarafına fetihlerle açılan ve hayrı (İslam'ı) yayan Hilâfet zamanında iken, o Avrupa'nın kapılarına izzet ve azamet ile vuruluyordu.

Hilâfet Devleti'nde bulunan Müslümanların diğer beldelerine gelince; onlar da her yönüyle parçalanıp dağıldılar ve Laik Türkiye'nin kuşatıldığı gibi, zillet ve alçaklık ile kuşatıldılar. Müslüman beldelerin hepsi de kıymetsiz ve itibarsız bir hale düştüler. Onlara önem ve değer veren hiçbir kimse yoktur. Onlar sanki hiç yok gibidirler. Bakış ve idrak sahibi herhangi bir kimse, vakıaya dikkatle bakıp bu değişimin sebebini araştırdığında, Ümmete isabet eden ağır ve şiddetli tüm musibetlerin hepsinin asıl ve hatta tek sebebinin Hilâfetin kaldırılması olduğunu anlayacaktır. Zâten Hilâfetin somut bir vakia olarak yıkılmasından sonra, bu gerçek ancak hissiyatını kaybedip karanlık ile aydınlık arasını ayıramaz hale gelen biri tarafından inkâr edilebilir.

Yine bundan sonradır ki yahudiler cesaret bulup Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'in Mi'racını gerçekleştirdiği ve ilk Kible olan tayyib ve mubârek toprakları işgâl ettiler. Sömürgeci kâfirlerin bilhassa Amerika'nın askerleri, İslam'ın yerleşmelerini kâfirlere haram kıldığı Arap Yarımadası'na çöreklandılar. Sonra bu işgâlciler Müslümanların beldelerine birer birer saldırdılar. Kıbrıs, Keşmir, Çeçenistan, Afganistan, Irak, Güney Sudan ve Müslümanların diğer bölgeleri Filistin'den önce ve sonra işgâl edildiler!... Müslümanların hurumâtı ayaklar altına alındı!... Mukaddesatı kirletildi!... Servetleri yağmalandı!... Birçok Müslüman beldede Müslümanların tertemiz masum kanları gece-gündüz akıtıldı!... ve Müslümanların beldelerindeki yöneticiler ise, sanki Kaf Dağı'nın ardında yaşanan bir hadiseyi izliyorlarmışçasına sadece şehidlerin ve yaralıların sayılarını hesaplamakla kaldılar!...

İşte tüm bu ızdıraplar ve sayılamayacak kadar fazlası, Hilâfetin yıkılmasından sonra Müslümanların beldelerini vurdu ve bu hissedilir vakıaların hepsi de Hilâfetlerinin yok olmasından sonra Müslümanların başına gelen musibetlerin ve felaketlerin boyutunu ifade eden açık gerçeklerdir.

Ey Müslümanlar!

İzzetinizin kaynağı, kuvvetinizin yolu ve birleşmenizin yeri şüphesiz Hilâfettir. O sizin hayâtî meselenizdir. O varsa yer ve gök ehlinin gıpta ettiği kimseler olursunuz, O yoksa gerçekten ölür, canlılığınızı kaybeder ve ceset olursunuz. Şüphesiz ki Hilâfetin kurulması büyük bir farziyettir. Hatta farzların tâcidir. Dinin hükümleri ancak onunla tatbik edilir. İslam ve Müslümanlar ancak onunla yükselişe geçer. Sahabe [Radiyallahu 'Anhum] Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'den böyle öğrendi ve buna göre hareket etti. İşte şunlar da bilmeniz ve gereğince hareket etmeniz içindir:

- Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Âlihi ve Sellem] vefât etmişti. Sahabenin büyükleri Rasulullah'tan sonra yönetime geçecek bir Halîfe nasbetmekle meşgul oldular. Dolayısıyla Rasulullah [Salavâtullahi ve Selâmuhu 'Aleyhi]'in pak bedenini Ebu Bekr [Radiyallahu 'Anh]'e bey'at verilmeye kadar defnetmediler. Bunun sebebi şu idi: Çünkü onlar Hilâfet'in Dinde ne kadar büyük bir öneme sahip olduğunu ve Müslümanların izzetinin ve vahdetinin ancak onunla gerçekleştiğini çok iyi biliyorlardı. Size gelince; Hilâfetin yıkılmasının üzerinden seksen üç (83) Hicri yıl geçti ve siz henüz bu yıkıma karşı harekete geçmediniz. İçine düştüğünüz bu acıklı durum sizi henüz sarsıp sızlatmadı.
- 'Umer [Radiyallahu 'Anh] Sahabenin büyükleri olan 'Ali, Usmân, AbdurRahmân, Sâ'd, Talhâ ve ez-Zubeyr'in derhal öldürülmesini emretmişti. Çünkü onlara, en fazla üç gün içerisinde kendi aralarından birini Halîfe olarak seçip ittifakla bey'at vermelerini istemişti. Bunu yapmazlarsa, onların Ümmetin nezdindeki itibarlarını umursamadan öldürölmelerini emretmişti. Zîra -Allah O'ndan razı olsun- O ve diğerleri biliyordu ki Hilâfetin ikâmesi büyük

bir farzdır, izzettir ve kuvvettir. Onun ikâme edilmemesi ise büyük bir cürüm, zillet ve hezimettir.

Size gelince; üç gün geçti ve daha ne üç günler de geçip gitti. O kadar ki **83 yıl** oldu. Ama hâlâ Hilâfet yok! Artık ona yönelin ki onunla zilletinizden kurtulasınız, onunla izzetinize kavuşasınız ve Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] nın sizin hakkınızda buyurduğu gibi kerîm hayat sahibi bir Ümmet olarak yüksesiniz:

Siz, insanlar için

çıkarılmış en hayırlı Ümmetsiniz. Ma'rufu (iyiliği) emredersiniz ve münkerden (kötülükten) sakındırırsınız ve Allah'a îman edersiniz. ^[Âl-i İmrân 110]

Ey Müslümanlar!

Sizi têmin ederiz ki, Allah'ın izniyle **Hilâfet** muhakkak geri dönecektir ve onun bu dönüşü insanların çoğunun zannettiklerinden çok daha yakındır. Fakat aynı zamanda çok iyi biliyoruz ki melekler onu yüklenip indirmeyecektir. Bilakis ancak Allah Subhânehu'nun rızasından başka hiçbir karşılık beklemeden yüklenip ona sahip çıkanların azimli, sâdık ve muhlis çalışmaları sayesinde geri dönecektir.

Siz biliyorsunuz ki, sizin Rablerine îman eden ve Allah'ın kendi fazlından hidayetlerini artırdığı öyle kardeşleriniz vardır ki onlar **Râşidî Hilâfet**'i kurarak İslamî Hayatı yeniden başlatmak üzere gecelerini gündüzlerine katmışlardır. Yolları zorba yöntemlerle kesilmek istenmiş ve bu Ümmeti tökezlemesinden kurtarıp ayağa kaldırmak ve ona önceki mecdini ve itibarını iade etmek üzere bu büyük farziyeti gerçekleştirmek uğruna tutuklanmaya, hapsedilmeye hatta şehâdete varan işkencelere mâruz bırakılmışlardır. Onlar âdeta aydınlıklarıyla karanlıkları dağıtan ısıltılı fenerler gibidirler. Öyleyse Allah'ın hâlis dostları için hazırladığı fazlından edinmek için onlarla birlikte çalışacak mısınız? Eğer bundan geri durur yahut geri durdurulursanız, en azından onları destekleyecek ve yardım edecek misiniz? Umulur ki böylece Allah size merhamet eder ve sizi, günahlarından sonra kötü amellerini Allah'ın izniyle giderecek olan hasenatlarıyla kendilerini temizleyen kimselerden kılar. Bu yolda var olan ancak şu iki hayırdan başkası değildir: Ya Hakkı ikâme ederek ve **Râşidî Hilâfet**'i kurarak Allah'ın Dini'ni âziz kılmak için çalışanlardan olursunuz, yada bu uğurda çalışanların elde edecekleri hayır ile hayırlanan ve ulaşacakları zafer ile muzaffer olan yardımcılar ve destekçiler olursunuz.

Allah kendisine (Dînine) yardım edene muhakkak surette yardım edecek, (zafer verecek) tir. Allah Kaviy'dir ^[Kuvvetlidir], **'Aziz'dir** ^[Üstündür]. ^[Hacc 40]

Hilâfet'in karşısında duranlara ve kendi çıkarları, konumları ve sömürgeci Kâfir efendilerini memnun etmek için onunla çarpışacak olanlara gelince; onların akıbeti yıkım ve tahtları harap olacaktır! Sonra Allah'ın izniyle boynu bükük bir halde çekip gideceklerdir! Böylece durumları, Kur'an-ı Kerîm'de vasfedildikleri gibi olacaktır:

Onlar geride nice şeyler bıraktılar; bahçeler, çeşmeler, ekinler, güzel konaklar, ve zevkü sefa sürdükleri nice nimetler! İşte böylece biz de onları başka bir topluma miras bıraktık. Gök ve yer onların ardından ağlamadı. Onlara mühlet de verilmedi. ^[Duhan 25..29]

Hizb-ut Tahrir

H. 28 Receb 1425
M. 13 Eylül 2004

Hizb-ut Tahrir resmî web sitesi:

www.hizb-ut-tahrir.org

Hizb-ut Tahrir medya bürosu web sitesi:

www.hizb-ut-tahrir.info

Hizb-ut Tahrir / Türkiye Vilayeti resmî web sitesi:

www.al-ummah.org